

► Topmannen als coach op Vrouwendag

Vrouwen in bijstand tanken zelfvertrouwen

Op Internationale Vrouwendag – morgen, 8 maart – gaat het vaak over het aantal vrouwen aan de top. In Breda werkt een stichting aan het vertrouwen bij vrouwen die minder kansen hebben gehad.

Sanne Wolters

Breda

Stichting Brood en Rozen zet zich in voor vrouwen die weinig kansen hebben gekregen. Via een lesprogramma verbindt de stichting vrouwen in topfuncties met vrouwen in de bijstand, met als doel die laatste groep meer zelfvertrouwen te geven.

Miranda van Ham (52) en Bouchra Boutahar (58) leven allebei van de bijstand en hebben niet de carrière waar ze zo naar verlangen. Boutahar: „Ik was topambtenaar in Marokko. Toen ik in 2001 in Nederland kwam, wilde ik hier ook graag zo'n baan. Ik heb opleidingen gevolgd, me aangemeld voor vrijwilligerswerk. Maar de taal blijft een grote barrière, dus het is nooit gelukt.”

Van Ham vindt het ook lastig om weer aansluiting te vinden op de arbeidsmarkt. „Voor de meeste banen heb je recente werkervaring nodig, maar die kun je niet opdoen als niemand je een kans geeft.”

Speeddates

Veel vrouwen in de bijstand verliezen uiteindelijk het geloof in zichzelf. Daar wil vrouwenorganisatie Brood en Rozen (vernoemd naar een leus van feministische textielarbeidsters in 1908) graag iets tegen doen. De stichting organiseert jaarlijks op Internationale Vrouwendag speeddates met topmannen. Dit jaar zijn dat onder meer oud-premier Jan Peter Balkenende, Olof Suttrop (bestuursvoorzitter Amphia Ziekenhuis) en Berend Buddingh (bestuursvoorzitter scholengemeenschap Libréon).

Beide partijen kunnen er wat van leren. „Emancipatie lukt niet door uit te sluiten, je moet de verschillen juist benutten. De vrouwen brengen veel levenservaring mee, de mannen kansen. De ervaring leert dat ze elkaar kunnen versterken”, zegt Nora Kasrioui van Brood en Rozen.

De vrouwen in de bijstand zijn uitgebreid klaargestoomd voor de speeddates. In een opleidingsprogramma van zes weken volgden ze zes workshops per week, gegeven door verschillende vrouwelijke ceo's, politici en andere 'powervrouwen'. De groep kreeg onder meer les van Andrea Kaim (bestuurder onderwijsinstelling Curio), Tina Hoogstraaten (directeur Academie voor Gezondheidszorg) en Jacqueline Prins (algemeen directeur van de Sociaal-Economische Raad).

Van Ham werd door de ge-

meente op het programma geattendeerd. Een kans die ze met beide handen aangreep. „Je leert zoveel, over wie je bent, wat je krachten zijn. Daar heb je niet alleen wat aan in je werk, maar ook voor de rest van je leven.”

Door de lessen ontdekte Van Ham dat het goed is om krachtig te zijn, maar dat je je energie soms ook moet doseren. „Ik ben heel enthousiast en leergierig. Maar ik moet niet altijd haantje de voorste zijn, dat valt niet bij iedereen goed. En zo krijgen anderen de kans om ook wat te zeggen, daar kun je dan ook van leren.”

Rijbewijs

Boutahar vond zichzelf opnieuw uit door de lessen. „Aan het begin stond ik hier eigenlijk niet zo voor open. Ik zei altijd 'nee' tegen nieuwe dingen.” „Je bent jezelf enorm tegengekomen, hè”, reageert Kasrioui. Boutahar: „Gelukkig maar. Ik vond altijd dat anderen beter waren dan ik, omdat ze hier geboren zijn, de taal goed spreken. Door hier te komen heb ik geleerd om kansen te creëren voor mezelf.”

Zo heeft Boutahar dit jaar toch haar rijbewijs durven halen. „Ook autorijden en rijexamen doen vond ik eng. Het is me gelukt, op mijn 58ste. Dit lesprogramma zie ik als een tweede kans. Ik ben soms nog bang dat ik iets niet kan, maar dan doe ik het toch.”

Denken dat je het niet kunt, dat is volgens Kasrioui iets wat vrouwen sneller hebben dan mannen.

„Er zijn onderzoeken die laten zien dat vrouwen zichzelf enorm onderschatten. Dat merk ik ook altijd bij het programma. Sommigen schatten zichzelf zo laag in, denken dat anderen het beter kunnen of zelf niet over de juiste vaardigheden beschikken. Maar dan zie ik ze en dan denk ik: waarom eigenlijk?”

Brood en Rozen hoopt dat bijstandsvrouwen, door de persoonlijke verhalen van vrouwen aan de top te horen, zien dat het verschil tussen hen helemaal niet zo groot is. Dat is precies wat er gebeurde bij Van Ham: „Je ziet een stukje van jezelf in die topvrouwen en dan denk je: waarom zou ik dat niet kunnen? Zij hebben het ook niet op een zilveren presenteerblaadje aangeboden gekregen.” Boutahar: „Als ik hen zie, denk ik: dat ben ik ook. Ik was vooral onder de indruk van Jacqueline Prins. Ze heeft altijd naar alternatieven gezocht om te komen waar ze wilde komen en heeft het stap voor stap aangepakt.”

Of Van Ham en Boutahar zenuwachtig zijn voor de speeddates met de topmannen? „Het is ook maar een man, toevallig met een goede functie”, zegt Van Ham. Boutahar is blij dat ze goed voorbereid is. „Hiervoor dacht ik: zij zitten daar, aan de top en ik zit hier. We hebben geleerd dat we allemaal gelijk zijn. Wij zijn topvrouwen, zij topmannen.” Kasrioui kijkt naar de twee deelnemers en stelt tevreden vast: „Onze missie is geslaagd.”

De taal blijft een grote barrière

– Bouchra Boutahar

Waarom zou ik dat niet kunnen?

– Miranda van Ham

FOTOS ARIE KIEVIT